

Vergaderjaar 1999–2000

26 975

Invoering van de Vreemdelingenwet 2000 en daarmee verband houdende wijziging van diverse wetten alsmede intrekking van de Wet gemeentelijke zorg voor houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (Invoeringswet Vreemdelingenwet 2000)

Nr. 9

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 5 juni 2000

In het wetgevingsoverleg over de Invoeringswet Vreemdelingenwet 2000, dat op 22 mei 2000 is gevoerd met de Vaste commissie van Justitie, heb ik toegezegd op een enkel punt nog schriftelijk in te zullen gaan. Met het onderstaande doe ik gestand aan die toezegging.

In het overleg is ingegaan op de toepasselijkheid van de Wet arbeid vreemdelingen op vreemdelingen met een tijdelijke verblijfsvergunning asiel, en de situatie die ontstaat op het moment dat deze tijdelijke vergunning wordt ingetrokken. Ik heb daarbij aangegeven dat het vervallen van de verblijfsvergunning ook zal leiden tot intrekking van de tewerkstellingsvergunning. Aansluitende hierop is van de zijde van de fractie van D66 de vraag gesteld, of het mogelijk zou zijn de intrekking van de tewerkstellingsvergunning deel uit te laten maken van de meeromvattende beschikking, die op grond van de Vreemdelingenwet 2000 zal worden afgegeven. Na overleg met de Staatssecretaris van Justitie kom ik tot de conclusie dat een dergelijke wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 niet wenselijk is. Het eerste bezwaar is, dat de tewerkstellingsvergunning wordt verleend aan de werkgever, en niet aan de vreemdeling. De meeromvattende beschikking regelt daarentegen de rechtsgevolgen die voor de vreemdeling optreden. Ten tweede zijn er verschillende rechtsgangen. Tegen de beschikking tot intrekking van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel staat direct beroep bij de rechter open. Bij de intrekking van een tewerkstellingsvergunning staat echter de normale rechtsgang van het bestuursrecht open, dat wil zeggen bezwaar, en dan pas beroep. In dit geval zal het dus niet steeds mogelijk zijn om de gevolgen van de intrekking van de verblijfsstatus in één keer aan de rechter voor te leggen, hetgeen de achterliggende gedachte is van de bijzondere figuur van de meeromvattende beschikking.

Aan het slot van het wetgevingsoverleg is van de zijde van de fractie van het CDA de vraag gesteld, of de grond voor toelating tot die omstandigheden behoort die mede bepalend zullen zijn voor de vraag of in een

individueel geval een andere termijn voor het aannemen van het ingezetenschap moet worden gehanteerd. Mijn bevestigend antwoord op deze vraag berustte op een abuis. De SVB beoordeelt de juridische binding uitsluitend aan de hand van de verblijfsvergunning, en betreft daarbij uitdrukkelijk niet de gronden die tot verlening van de vergunning hebben geleid. Ook in de huidige uitvoeringspraktijk is dit reeds het geval.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
W. A. F. G. Vermeend